

moeten worden teruggegeven, eveneens in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

- (¹) PB C 370 van 24.12.1994.
PB C 333 van 9.12.1995.
PB C 46 van 17.2.1996.
PB C 95 van 30.3.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede Kamer)

van 15 januari 1998

in zaak C-125/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Hessische Finanzgericht, Kassel): H. Simon tegen Hauptzollamt Frankfurt am Main (¹)

(Extra heffing op melk — Vervaldag — Artikel 15, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1546/88 — Begrip „eventueel verschuldigde heffing”)

(98/C 72/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-125/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Hessische Finanzgericht, Kassel (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen H. Simon en Hauptzollamt Frankfurt am Main, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 15, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1546/88 van de Commissie van 3 juni 1988 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing (PB L 139 van 4.6.1988, blz. 12), heeft het Hof (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, kamerpresident, H. Ragnemalm en G. F. Mancini (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 15, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1546/88 van de Commissie van 3 juni 1988 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing, moet aldus worden uitgelegd, dat het bedrag van de eventueel verschuldigde heffing in het kader van formule A het bedrag is, dat de melkproducent objectief verschuldigd is wegens een daadwerkelijke overschrijding van zijn referentiehoeveelheid, ook wanneer het juiste bedrag eerst na verificatie van de geleverde hoeveelheden wordt vastgesteld, en dat dit bedrag moet worden betaald op de in die bepaling vastgestelde datum, namelijk ten laatste drie maanden na afloop van elke periode van twaalf maanden, dat wil zeggen op 30 juni daaraanvolgend.

- (¹) PB C 158 van 1.6.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede Kamer)

van 15 januari 1998

in zaak C-113/97 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Charleroi om een prejudiciële beslissing): H. Babahenini tegen Belgische staat (¹)

(Samenwerkingsovereenkomst EEG-Algerije — Artikel 39, lid 1 — Beginsel van non-discriminatie op gebied van sociale zekerheid — Rechtstreekse werking — Werkings sfeer — Uitkering voor gehandicapten)

(98/C 72/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-113/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Arbeidsrechtbank te Charleroi (België), in het aldaar aanhangig geding tussen H. Babahenini en Belgische staat, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 39, lid 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Democratische Volksrepubliek Algerije, ondertekend te Algiers op 26 april 1976 en namens de Gemeenschap goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2210/78 van de Raad van 26 september 1978 (PB L 263 van 27.9.1978, blz. 1), heeft het Hof (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), kamerpresident, G. F. Mancini en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 39, lid 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Democratische Volksrepubliek Algerije, ondertekend te Algiers op 26 april 1976 en namens de Gemeenschap goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2210/78 van de Raad van 26 september 1978, moet aldus worden uitgelegd, dat het eraan in de weg staat dat een lidstaat een prestatie als de gehandicaptenuitkering, die op grond van zijn wetgeving wordt toegekend aan eigen onderdanen die in deze lidstaat wonen, ongeacht of zij arbeid in loondienst verrichten, niet toekent aan de gehandicapte echtgenote van een gepensioneerde Algerijnse werknemer, die met haar echtgenoot in de betrokken lidstaat woont, op grond dat zij de Algerijnse nationaliteit bezit en nooit beroepsarbeid heeft verricht.

- (¹) PB C 142 van 10.5.1997.